

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 40842

гр. София, 15.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 127 СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЯНА М. ФИЛИПОВА

като разгледа докладваното от ЯНА М. ФИЛИПОВА Частно гражданско дело № 20221110109275 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искане на Директора на ТД НАП – гр. София за определяне на особен представител на „Н. – 3“ ЕООД. В искането са изложени твърдения, че със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221221001508-020-001/15.03.2021 г., връчена по електронен път на 21.04.2021г., изменена със Заповед № 22221221001508-020-001/02.07.2021 г., е възложена ревизия на посоченото търговско дружество. Ревизионното производство приключило с Ревизионен доклад Р-22221221001508-092-001/24.11.2021 г., който не е връчен на дружеството, тъй като при извършена проверка в Търговския регистър е установено, че управителят на дружеството е подал искане за освобождаването си, поради което към настоящият момент дружеството няма представител, което представлява пречка за продължаване на ревизионното производство. Предвид наведените твърдения е направено искане по реда на чл. 11, ал. 2 ДОПК да бъде назначен особен представител.

С Определение № 5021/25.02.2022 г. съдът допуснал на основание чл. 11, ал. 2 ДОПК назначаване на особен представител на „Н. – 3“ ЕООД за целите на производството по извършване на ревизия при възнаграждение на особения представител в размер на 300 лева, вносимо от молителя. След представяне на доказателство за внесен депозит посоченият от Софийска адвокатска колегия адвокат е назначен за особен представител на дружеството.

По делото е постъпила молба от назначения особен представител адвокат Е. А., в която са развити доводи, че определеното от съда възнаграждение е в изключително занижен размер и не отговаря на минимума по чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, който възлиза на сумата в размер на 3177, 22 лева.

Във връзка с предоставена от съда възможност за отговор е постъпило становище от Национална агенция за приходите за неоснователност на направеното от особения представител искане.

По направеното от особения представител искане съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 2 ДОПК когато органът по приходите или публичният изпълнител следва да извърши процесуални действия спрямо юридическо лице, което няма представляващ за повече от три месеца, той може да поиска от районния съд по местонахождението му да назначи негов временен, съответно особен представител. Сочената разпоредба е приета с изменението на ДОПК, обнародвано с ДВ бр. 105/2020 г., и е в сила от 01.01.2021 г. Целите, които се преследват със създаването на нормата са посочени в мотивите към законопроекта и са насочени към осигуряване на възможност производствата по ДОПК да приключат дори и при липса на представляващ юридическото лице – по аналогия с назначаването на особен представител на физическо лице (недееспособно или/или което няма законен представител), при необходимостта от извършването на нетърпящи отлагане процесуални действия, което следва и от систематическото място на разпоредбата.

Производството по назначаване на особен представител поначало е охранително, в който смисъл са и мотивите към [Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС](#). Съгласно [чл. 531, ал. 2 ГПК](#), охранителните производства се развиват пред съд, а в конкретния случай компетентен е районният съд по местонахождението на юридическото лице – [чл. 11, ал. 2 ДОПК](#), [вр. чл. 531, ал. 2 ГПК](#). Разноските по охранителните производства са за сметка на молителя – [арг. чл. 541 ГПК](#). Особеният представител се назначава с акт на съда, от който произтича и неговата представителна власт спрямо отсъстващата страна. Това представителство, съобразно [чл. 36, ал. 1 ЗА](#) е възмездно, тъй като особеният представител винаги е адвокат, а за положения труд на адвоката се дължи съответно възнаграждение – така и [ТР № 6/2013 г. на ОСГТК на ВКС](#).

Разпоредбата на чл. 11, ал. 2 ДОПК не съдържа правила относно определяне на възнаграждение на особения представител, респ. неговия размер. Съдът намира, противно на застъпеното от особения представител становище, че възнаграждението не се определя в размерите по чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредбата определя механизма, по който се определя минималния размер на адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по **административни дела** с определен материален интерес. На първо място следва да бъде отбелязано, че производството по извършване на ревизия не представлява административно дело по смисъла на Наредбата, а в допълнение съдът в производството по чл. 11, ал. 2 ДОПК не извършва преценка относно „материалния интерес“ в производството, по което следва да бъдат извършени процесуалните действия спрямо юридическо лице, което няма представляващ за повече от три месеца. Предмет на проверка в настоящото производство е единствено дали са налице разписаните в закона предпоставки за назначаване на особен представител, а именно образувано производство, по което следва да бъдат извършени процесуални действия спрямо юридическо лице, което няма представляващ за повече от три

месеца. От така посочения характер на настоящото производство следва, че неприложима към настоящото производство се явява и разпоредбата на чл. 8, ал. 4 от Наредбата. От изложеното следва, че размерът на възнаграждението на особения представител по чл. 11, ал. 2 ДОПК следва да се определи по реда на Закона за правната помощ, който нормативен акт от своя страна също не съдържа изрична разпоредба, уреждаща заплащането на възнаграждението на особения представител. По аналогия съдът намира, че приложима към казуса е разпоредбата на чл. 28, ал. 1 ЗПП, касаеща правна помощ при неотложни случаи, какъвто се явява и случая по чл. 11, ал. 2 ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 14 от Наредбата за заплащането на правната помощ възнаграждението по чл. 28 ЗПП е в размер от 50 до 150 лева, като в случая съдът, отчитайки спецификите на производството, е определил възнаграждение в двоен на минума размер. Доводите на особения представител свързани с необходимите знания за осъществяване на процесуално представителство в ревизионно производство, положеният труд и обема на документите по преписката са неотнормими към въпроса относно размерът на възнаграждението, тъй като съдът в производството по чл. 11, ал. 2 ДОПК определя възнаграждението на особения представител предварително и не извършва последваща проверка относно предприетите от назначения представител действия.

По изложените доводи искането на назначения особен представител следва да бъде оставено без уважение, като бъде разпоредено да бъде издаден разходен касов ордер за внесеното от Национална агенция за приходите.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адвокат Е. А., назначена на основание чл. 11, ал. 2 ДОПК с Определение от 19.04.2022 г. по ч. гр. д. № 9275/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Първо гражданско отделение, 127 състав, за особен представител на „Н. – 3“ ЕООД, за увеличаване на размера на определеното възнаграждение.

ДА СЕ ИЗДАДЕ на особения представител разходен касов ордер за внесеното от Национална агенция по приходите възнаграждение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕПИС от съдебния акт да се изпрати на особения представител за сведение.

Съдия при Софийски районен съд: _____